

بررسی رابطه عزت نفس با سازگاری اجتماعی دانش آموزان پایه پنجم شهر چالوس

دکتر وحید خوش روش^{۱*}، زهرا کارگر پاسخده^۲، زهرا رضایی گرد پشته^۳

- ۱- استادیار گروه روان شناسی و مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، مازندران، ایران
 ۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، مازندران، ایران
 ۳- دانشجوی کارشناسی ارشد، روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، مازندران، ایران

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه عزت نفس با سازگاری اجتماعی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی اجرا گردید. این پژوهش از نوع کاربردی است که با طرح پژوهشی همبستگی بوده و جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر چالوس که در مراکز آموزشی شهر چالوس در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۸ مشغول به تحصیل بوده اند. که از تعداد ۸۵۶ نفر دانش آموز به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای تعداد ۱۵۰ نفر به عنوان حجم نمونه انتخاب شدند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش سیاهه آزمون شخصیت کالیفرنیا (۱۹۳۹) و سیاهه عزت نفس آیزنک (۱۹۶۷) بود. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از روش همبستگی پیرسون و رگرسیون به کمک نرم افزار SPSS انجام گردید. نتایج نشان داد که بین عزت نفس با سازگاری اجتماعی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد

کلمات کلیدی: عزت نفس، سازگاری اجتماعی، دانش آموزان پایه پنجم

۱. مقدمه

هر انسانی میکوشد تا خود را با محیط فیزیکی و روانی اش سازگار کند، زیرا انطباق با شرایط مختلف، از سلامت روانی آدمی حکایت دارد؛ البته این سازگاری به معنای هم‌رنگی و پیروی ناهشیار نیست بلکه میتواند دگرگونی را نیز به همراه داشته باشد. گاهی به لحاظ بروز عوامل تنش زا، سازگاری انسان دچار اشکال شده، به بروز رفتارهای ناسازگار منجر میشوند؛ بنابراین سازگاری، مجموعه کنشها و رفتارهایی است که فرد در موقعیتها و شرایط جدید به منظور ارائه پاسخهای مناسب به محرکهای موجود از خود بروز میدهد (آقامحمدیان^۱، ۱۳۷۳).

یکی از مهمترین مسائل و مشکلات اجتماعی امروزه در جوامع گوناگون، ناپهنجاریهای رفتاری و روانی و روشهای مقابله با آنهاست، تردیدی نیست که در مسئله بهداشت روانی، سازگاری روزبه روز، بیشتر اهمیت می یابد. در دیدگاه راجرز، شخصیت ناسازگار، همان فردی است که مورد تهدید درونی واقع شده است و برعکس افراد سازگار، شخصیت هایی به نظر میرسند که در وجودشان هیچ نشانی از احساس تهدید نمیتوان یافت (آقا محمدیان، ۱۳۷۳).

از آنجاکه سازگاری میتواند واجد طیف گستردهای باشد و ابعادی مانند اجتماع، خانواده، عواطف، شغل، بهداشت و ازدواج را شامل شود، برخی از صاحب نظران، سازگاری اجتماعی را رأس سایر ابعاد تلقی میکنند. ابعاد مسئله